

De pont

Het water schittert als de duizenden lichtjes
Van de vierkante gebouwen aan de kant
En de bootjes deinen als honderden gedichtjes
Op zoek naar de zekerheid van het land

Met het piepende geluid schrijden de mensen
Over de omlaag gekomen klep
Leeggelopen vult het weer met forenzen
Wachtend op het volgende vertrek

Vanaf het dek zien we het spel van kleuren
Achtergelaten door de pas gezonken zon
Die ons op deze koude avond opbeuren
Zoals de menselijke kunst nooit kon

Tussen noord en zuid over het water
Het enige moment van pure rust
Voelt het zoals ik vroeger dacht over later
Wanneer mijn Amsterdam mij kust

Dan de piepjes weer, en de magie is verkracht
Iedereen haast zich weer door het leven
Maar onze zorgen zijn even verzacht
De rust met liefde door mijn stad gegeven